

Drie bijenstanden

Nog even op een rij: drie standen, m'n reisstand op het Bijenpark inmiddels op de wilg; een Buckfaststand in Dadant midden in Amstelveen en een Carnicastand bij ons tweede huisje, bijgenaamd het Landgoed. Op de wilg valt veel te doen. Bij mooi lenteweer moet de honingbak naar boven als dat nog niet het geval was. Maar het komt net zo goed voor dat volken waarvan ik dacht dat ze het nog wel zouden doen, zo ver zijn ingekrompen dat verenigen alsnog nodig is. Verklaring zal wel zijn dat ik tegen beter weten in, het volk instandhield gevolgd door nosema. Trouwens, daarvoor houd ik in 1999 m'n hart vast met het natte najaar en de natte kwakkelwinter. Ik maak een dergelijke terugval veel minder mee op m'n andere standen en ik acht het mogelijk dat het verschil ontstaat door de overbegrazing op het bijenpark in het najaar en vroege voorjaar. Maar de eerlijkheid gebiedt me te melden dat op het park ook volken van anderen staan die mijn jaloezie opwekken. Dan zou het aan de imker moeten liggen maar ik ben nog niet rijp voor die conclusie.

Oude raat vervangen door kunstraat

Meestal gaan 'bijenpark' bijenvolken in de tweede helft van april naar het fruit in de Beemster. Ik houd ze zo lang mogelijk op een broed- en een honingkamer in de hoop op fruithoning. Geef je ze ruimte dan wordt de opbrengst omgezet in broed. Bij een goed voorjaar is dat niet helemaal vol te houden en krijgen de sterkste volken een tweede broedkamer en daarin komen ook ramen van de andere, die daarvoor kunst-raat terug krijgen. Maar wee degene die de IJs-heiligen heeft uitgevonden. Inmiddels volop tijd voor kunstraat. Mijn streven is 30% raatvervangings per jaar en daarnaast darrenraat in de strijd tegen varroa-geboortebeperving. Nu moet er altijd een raat met open darrenbroed in de kast hangen om de mijt weg te lokken van het werksterbroed.

De Buckfaststand

Bij een mooi voorjaar kan het tijd worden ook de

honingbak op de Dadantkasten te plaatsen. Inmiddels is er in al die tuinen en befaamde Amstelveense plantsoenen voldoende dracht. De Buckfastvolken die goed op maat zijn, zullen elke kunstraat in de onderbak meteen bij het broednest trekken. Ik gebruik altijd een rooster. Ten eerste blijven de raten mooi wit en wat is mooier dan witte verzegelde honingramen. Ten tweede is de honingbak darrenvrij en dan kan ik daaruit straks darrenvrije bevruchtungskastjes vullen. Mijn Dadant-honingkamers bevatten 11 raten tegen 12 in de broedkamer. Daardoor is de bijenruimte te groot en krijg ik mooie spek-raten maar als broedruimte is het minder geschikt. Maar pas op, denk niet dat het de moeder bekend is dat ze in zulke ramen eigenlijk niet moet leggen.

De Carnicastand

Van de drie carnica volken gaan er uit politieke overwegingen twee naar de paardebloem. Want sinds ik in de Dordogne van een Franse beroepsimker een potje paardebloemhoning kreeg, heeft mijn vrouw wat meer begrip voor de tijd die ik aan m'n bijen besteed. En de paardebloem bloeit het hele jaar, niet waar? Normaal gesproken zitten ze al dik in de tweede broedkamer. Ik ben zuinig op deze moeren en op die afstand werk ik voor de zekerheid met twee roosters, met de moeder in de middelste broedkamer. Bij een volgende controle verwissel ik de broedkamers en weer gaat de moeder in de middelste bak. Zwermverhinderende doe ik na terugkeer. Het derde volk met de beste (zachtaardige) moeder houd ik achter ter voorbereiding (zo nodig stimulering) van de koninginnenteelt. Ik verwacht dat dit een van de Schiermoeren '98 is en daarvan wil ik een aantal F1's in Lemmer laten bevruchten en enkele op deze carnica stand. Ik hoop dat ik al zo vroeg jonge moeren of doppen heb dat ik de paardebloemvolken na terugkomst er een kan geven in het kader van de zwermverhinderende. Maar zo mooi gaat het zelden. Prettige Koninginnedag en op naar de koninginnen-hoogtij!

